

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

12. ledna 2023*

„Kasační opravný prostředek – Hospodářská soutěž – Kartelové dohody – Článek 101 SFEU – Stížnost podaná k Evropské komisi – Rozhodnutí Komise o zamítnutí stížnosti – Žaloba na neplatnost – Lhůta k předložení kasační odpovědi“

Ve věci C-719/21 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie, podaný dne 25. listopadu 2021,

Frédéric Jouvin, s bydlištěm v Clichy (Francie), zastoupený L. Bôle-Richardem, advokátem,

účastník řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatel),

další účastnice řízení:

Evropská komise, zastoupená A. Boitos, B. Ernst a A. Keidelem, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení L. S. Rossi (zpravodajka), předsedkyně senátu, S. Rodin a O. Spineanu-Matei, soudci,

generální advokátka: L. Medina,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generální advokátky, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

* Jednací jazyk: francouzština

Rozsudek

- 1 Svým kasačním opravným prostředkem se Frédéric Jouvin domáhá, aby Soudní dvůr zrušil usnesení Tribunálu Evropské unie ze dne 26. dubna 2021, Jouvin v. Komise (T-472/20 a T-472/20 AJ II, nezveřejněné, EU:T:2021:215), kterým Tribunál zamítl jako po právní stránce zjevně zcela neopodstatněnou jeho žalobu na neplatnost rozhodnutí Komise C (2020) 3503 final ze dne 28. května 2020, kterým byla zamítnuta jeho stížnost týkající se údajných porušení článku 101 SFEU (dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 773/2004

- 2 Článek 7 nařízení Komise (ES) č. 773/2004 ze dne 7. dubna 2004 o vedení řízení Komise podle článků [101] a [102 SFEU] (Úř. věst. 2004, L 123, s. 18; Zvl. vyd. 08/03, s. 81), nadepsaný „Zamítnutí stížností“, stanoví:

„1. Jestliže je Komise toho názoru, že informace, které má k dispozici, nejsou dostatečným důvodem k prošetření stížnosti, sdělí stěžovateli důvody, které ji k tomu vedou, a stanoví mu lhůtu k vyjádření písemného stanoviska. Komise není povinna zohlednit vyjádření došlá po uplynutí této lhůty.

2. Jestliže se stěžovatel vyjádří ve lhůtě stanovené Komisí a jestliže jeho písemná vyjádření nevedou k jinému posouzení stížnosti, odmítne Komise stížnost rozhodnutím.

[...]“

Pokyny k dohodám o horizontální spolupráci

- 3 Oddíl 7 Pokynů Komise k použitelnosti článku 101 Smlouvy o fungování Evropské unie na dohody o horizontální spolupráci (Úř. věst. 2011, C 11, s. 1) (dále jen „pokyny k dohodám o horizontální spolupráci“) se týká „standardizačních dohod“. Tento oddíl obsahuje zvláště body 280 až 286 těchto pokynů, které stanoví podmínky, za kterých standardizační dohody, které mohou vytvořit tržní sílu, v zásadě nespádají do působnosti čl. 101 odst. 1 SFEU.

Jednací řád soudního dvora

- 4 Článek 51 jednacího řádu Soudního dvora, nadepsaný „Prodloužení procesních lhůt z důvodu vzdálenosti“, stanoví:

„Procesní lhůty se prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti.“

- 5 Článek 172 tohoto jednacího řádu, nadepsaný „Účastníci řízení oprávnění předložit kasační odpověď“, stanoví:

„Kterýkoli účastník řízení v dotčené věci před Tribunálem, který má právní zájem na vyhovění kasačnímu opravnému prostředku, nebo na jeho odmítnutí či zamítnutí, může předložit kasační

odpověď ve lhůtě dvou měsíců od doručení kasačního opravného prostředku. Lhůtu pro předložení odpovědi nelze prodloužit.“

Skutečnosti předcházející sporu a sporné rozhodnutí

- 6 Skutečnosti předcházející sporu byly shrnuty Tribunálem v bodech 1 až 12 napadeného usnesení následovně:
- „1 Žalobce [...] podal patentovou přihlášku na sběr a distribuci balíkových zásilek v několika zemích, jakož i na [evropské] úrovni dne 27. června 2001 a dne 31. ledna 2003 předložil skupině La Poste projekt nazvaný Ripost využívající tyto patenty.
  - 2 Dne 12. března 2017 podal žalobce stížnost týkající se porušení článku 102 SFEU ze strany skupiny La Poste. Tato skupina, která ve Francii poskytuje poštovní služby, porušuje patenty žalobce na sběr a distribuci balíkových zásilek.
  - 3 V dopise ze dne 31. března 2017 Komise v podstatě uvedla, že i kdyby bylo jednání skupiny La Poste prokázáno, zdá se, že představuje porušení patentů spíše než zneužití dominantního postavení na základě článku 102 SFEU, a že z tohoto důvodu nebude dopis žalobce předmětem důkladnějšího přezkumu z její strany.
  - 4 Dne 4. října 2017 zaslal žalobce Komisi dopis, ve kterém přepracoval svou stížnost na základě článku 101 SFEU, týkající se nadnárodního kartelu složeného z provozovatelů poštovních služeb, výrobců přístrojů a softwaru určených k frankování a zařízení poštovního třídění, zákazníků elektronického obchodu, jako je Amazon, a mezinárodních standardizačních subjektů [...].
  - 5 Dne 29. listopadu 2017 se konala telefonická konference s Komisí.
  - 6 Ve dnech 1., 12. a 13. prosince 2017, 22. ledna, 15. května a 20. listopadu 2018 a 22. února 2019 zaslal žalobce Komisi dopisy, ve kterých uvedl, že pracuje na třetím znění své stížnosti.
  - 7 Dne 5. dubna 2019 zaslal žalobce Komisi dopis uvádějící nové skutečnosti.
  - 8 Dopisem ze dne 30. července 2019 Komise informovala žalobce, že neexistují dostatečné důvody pro vyhovění jeho stížnosti.
  - 9 Dne 14. září 2019 žalobce zaslal Komisi připomínky, kterými pozměnil rozsah své stížnosti, a uvedl, že upustil od svých tvrzení týkajících se zneužití dominantního postavení ze strany skupiny La Poste, Amazon a některých poštovních operátorů, a zachoval pouze tvrzení o porušení článku 101 SFEU.
  - 10 Stížnost obsahovala čtyři tvrzení o porušení článku 101 SFEU, a sice protiprávní jednání ve vztahu ke všem patentům žalobce; zneužívající přerušování vyjednávání ze strany podniků kartelu, kterým se žalobce neúspěšně pokoušel udělit licence k využívání svých patentů; kolektivní bojkot jeho patentů prostřednictvím koordinovaných postupů týkajících se trestné činnosti, zneužívající přerušování vyjednávání a jiná protiprávní jednání ve vzájemné shodě a konečně stanovení norem mezinárodními subjekty, které porušují patenty žalobce.

11 Dne 28. května 2020 přijala Komise [sporné] rozhodnutí [...].

12 Podle [sporného] rozhodnutí bylo zamítnutí stížnosti způsobeno tím, že pravděpodobnost prokázání porušení unijního práva v oblasti hospodářské soutěže se v projednávané věci jevila jako omezená. Tento závěr byl založen na dvou hlavních úvahách. Komise měla za to, že vznesený problém není problémem v oblasti práva hospodářské soutěže. Poskytnuté informace jí kromě toho neumožnily vyvodit nebo dokonce podložit důvodná podezření ohledně koluze mezi dotčenými podniky.“

Řízení před Tribunálem a napadené usnesení

- 7 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 15. října 2020 podal navrhovatel žalobu znějící na zrušení sporného rozhodnutí.
- 8 Na podporu své žaloby uplatnil pět žalobních důvodů. Tyto žalobní důvody vycházely ze zjevně nesprávného posouzení zájmu Unie ze strany Komise, z neprovedení pečlivého a nestranného přezkumu stížnosti navrhovatele Komisí, ze zneužití pravomoci, jehož se dopustila Komise tím, že se nacházela ve střetu zájmů, a konečně tím, že použila zdržovací taktiky ve vztahu k navrhovateli a jeho nárokům, z nesprávného právního posouzení vyplývajícího ze skutečnosti, že Komise neměla za to, že došlo k diskriminaci, pokud jde o přístup k postupu tvorby norem a k výsledkům a zprávám z těchto postupů, a konečně z nesprávného právního posouzení vyplývajícího z toho, že Komise neměla za to, že byl porušen čl. 101 odst. 1 SFEU.
- 9 Tribunál všechny tyto žalobní důvody zamítl jako zjevně neopodstatněné.

Návrhová žádání účastníků řízení a řízení před Soudním dvorem

- 10 Navrhovatel navrhuje, aby Soudní dvůr:
  - zrušil napadené usnesení,
  - vyhověl návrhovým žádáním předloženým v prvním stupni a vrátil spis Komisi,
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 11 Komise navrhuje Soudnímu dvoru, aby zamítl kasační opravný prostředek a uložil navrhovateli náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

K námitce nepřijatelnosti vycházející z opožděnosti kasační odpovědi Komise

- 12 Navrhovatel v replice namítá nepřijatelnost kasační odpovědi Komise, vycházející z jejího opožděného předložení. Tvrdí, že tento spis předložený dne 22. února 2022 byl předložen více než 2 měsíce po 25. listopadu 2021, datu podání kasačního opravného prostředku. Z toho důvodu musí být kasační odpověď prohlášena za nepřijatelnou, vzhledem k tomu, že Komise nepředložila důkaz o datu, kdy jí byl kasační opravný prostředek doručen.

- 13 Komise navrhuje tuto námitku zamítnout.
- 14 Podle článku 172 jednacího řádu kterýkoli účastník řízení v dotčené věci před Tribunálem, který má právní zájem na vyhovění kasačnímu opravnému prostředku, nebo na jeho odmítnutí či zamítnutí, může předložit kasační odpověď ve lhůtě dvou měsíců „od doručení kasačního opravného prostředku“. Podle článku 51 téhož jednacího řádu se procesní lhůty prodlužují o jednotnou lhůtu deseti dnů z důvodu vzdálenosti. Lhůta, ve které musí být kasační odpověď předložena, je tedy dva měsíce a deset dnů od doručení kasačního opravného prostředku.
- 15 V projednávaném případě, jak vyplývá z písemného vyjádření Komise, jí byl kasační opravný prostředek doručen dne 13. prosince 2021. Lhůta dvou měsíců a deseti dnů pro podání kasační odpovědi, která běžela od tohoto data, tedy uplynula dne 23. února 2022.
- 16 Vzhledem k tomu, že kasační odpověď Komise byla předložena dne 22. února 2022, je třeba zamítnout námitku nepřipustnosti vycházející z její opožděnosti.

K věci samé

- 17 Na podporu kasačního opravného prostředku navrhovatel uplatňuje tři důvody. První důvod kasačního opravného prostředku vychází v podstatě z nesprávné kvalifikace skutkového stavu, nesprávného právního posouzení týkajícího se požadované úrovně důkazů a ze zkreslení důkazů, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o konstatování Tribunálu týkající se počtu tvrzených porušovatelů. Druhý důvod kasačního opravného prostředku vychází v podstatě ze zkreslení důkazů týkajících se tvrzeného rozdělení trhů. Třetí důvod vychází v podstatě z nesprávného právního posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci argumentů navrhovatele vztahujících se k standardizačním dohodám.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu v podstatě z nesprávné kvalifikace skutkového stavu, nesprávného právního posouzení týkajícího se požadované úrovně důkazů a ze zkreslení důkazů, jakož i z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o konstatování Tribunálu týkající se počtu tvrzených porušovatelů

– Argumentace účastníků řízení

- 18 V rámci prvního důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel zaprvé tvrdí, že Tribunál v bodě 37 napadeného usnesení nesprávně rozhodl, že neprokázal, že se Komise dopustila zjevně nesprávného posouzení, když zamítla jeho tvrzení o existenci koluze mezi podniky. Tvrdí, že v prvním stupni uplatnil argument vycházející z toho, že Komise zjevně nesprávně posoudila zájem Unie, když nepovažovala koluzi za prokázanou, a tím, že neměla za to, že tato koluze umožnila stanovení mezinárodní normy v rozporu s právy duševního vlastnictví navrhovatele.
- 19 Navrhovatel v replice dodává, že na rozdíl od toho, co uvádí Komise v kasační odpovědi, nedodržení oznamovací povinnosti týkající se jejich práv duševního vlastnictví účastníky standardizačního procesu, jakož i případných práv třetích osob, včetně v projednávané věci patentů navrhovatele, představuje nikoli individuální opomenutí každého dotčeného podniku, ale protisoutěžní koordinaci mezi těmito podniky. Tribunál se dopustil nesprávného právního

posouzení, když měl v bodě 38 napadeného usnesení za to, že Komise byla oprávněna se domnívat, že z důkazů předložených navrhovatelem nelze vyvodit, že existují „důvodná podezření“ na koluzi mezi podniky uvedenými ve stížnosti.

- 20 Zadruhé navrhovatel tvrdí, že se Tribunál tím, že v bodě 38 tohoto usnesení požadoval, aby prokázal, že zjištění velmi velkého počtu porušovatelů mohlo zpochybnit posouzení Komise, pokud jde o neexistenci důkazu o koluzi mezi podniky uvedenými v její stížnosti, dopustil nesprávného právního posouzení a porušil povinnost odůvodnit své rozhodnutí.
- 21 Podle navrhovatele nemá existence velmi vysokého počtu porušovatelů za cíl zpochybnit toto posouzení, ale pouze prokazuje, že je fakticky nemožné zahájit stíhání proti každému údajnému porušovateli práv. Existence velmi vysokého počtu porušovatelů tedy nemá posílit důkaz této koluze, která byla prokázána již během správního řízení a zopakována v žalobě v prvním stupni. Odůvodnění poskytnuté Tribunálem v bodě 38 napadeného usnesení je tedy bezpředmětné, neboť navrhovatel nezakládá prokázání koluze na skutečnosti, že existuje značný počet tvrzených porušovatelů, ale na skutečnosti, že několik podniků účastnících se standardizačního procesu bylo informováno o existenci jeho portfolia patentů před začátkem tohoto procesu a že nesplnilo ohlašovací povinnost. Proto odkaz na velmi vysoký počet porušovatelů zkresluje důkazy, které mu byly předloženy.
- 22 Komise tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný v rozsahu, v němž navrhovatel uplatňuje zkreslení důkazů nebo skutečností, které jsou irelevantní nebo zjevně neopodstatněné, pokud jde o ostatní argumenty, které předložil.

– *Závěry Soudního dvora*

- 23 Je třeba připomenout, že první žalobní důvod uplatněný před Tribunálem vycházel ze zjevně nesprávného posouzení zájmu Unie ze strany Komise. V rámci tohoto žalobního důvodu navrhovatel tvrdil, že tento orgán nezohlednil význam a závažnost tvrzeného porušení článku 101 SFEU.
- 24 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že poté, co Tribunál v bodech 30 až 34 napadeného usnesení připomněl pravomoci Komise při vyřizování stížností, které jí byly předloženy, a roli stěžovatele, odmítl argumentaci navrhovatele v bodech 36 až 38 tohoto usnesení následovně:

„36 [...] je třeba poznamenat, že Komise v bodech 36, 40, 43 a 46 odůvodnění [sporného] rozhodnutí uvedla, že informace poskytnuté žalobcem jí neumožňují vyvodit, nebo dokonce doložit důvodná podezření ohledně koluze mezi podniky uvedenými v jeho stížnosti. V bodech 36, 39 a 46 odůvodnění [sporného] rozhodnutí měla rovněž v podstatě za to, že namítaná jednání vyplývají z práva duševního vlastnictví, a nikoli z práva hospodářské soutěže, v tom smyslu, že práva duševního vlastnictví žalobce nebyla při stanovování uvedené normy zohledněna. Zejména na základě tohoto důvodu Komise odůvodnila svůj závěr, že pravděpodobnost prokázání porušení unijního práva v oblasti hospodářské soutěže se v projednávaném případě zdála být omezená, a odůvodnila tak své odmítnutí pokračovat v přezkumu stížnosti žalobce.

- 37 Vzhledem k tomu, že žalobce neprokázal, že tento závěr vychází ze zjevně nesprávného posouzení ze strany Komise, konstatovala tudíž Komise právem neexistenci dostatečného zájmu Unie na pokračování v přezkumu skutečností uváděných žalobcem.

- 38 Skutečnost tvrzená žalobcem, podle které se vytýkané jednání týkalo velmi vysokého počtu údajných porušovatelů, nemůže tento závěr vyvrátit, jelikož žalobce neprokázal, že tato skutečnost, i kdyby byla prokázána, zpochybňuje zjištění Komise ohledně neexistence důkazu o koluzi mezi podniky uvedenými v jeho stížnosti nebo ohledně skutečnosti, že vytýkaná jednání vyplývají především z práva duševního vlastnictví.“
- 25 Z bodů 36 a 37 napadeného usnesení vyplývá, že Tribunál v souladu s judikaturou, kterou zmíní v bodech 30 až 34 uvedeného usnesení, zkoumal, zda Komise vykonala diskreční pravomoc při vyřizování stížnosti, přičemž zvažila zejména povahu tvrzeného protiprávního jednání, pravděpodobnost možnosti prokázat jeho existenci a zájem Unie.
- 26 Zaprvé je třeba uvést, že navrhovatel se argumentací směřující proti bodům 36 a 37 napadeného usnesení nedovolává nesprávného právního posouzení, kterým by bylo stíženo odůvodnění Tribunálu, ale ve skutečnosti usiluje o to, aby Soudní dvůr znovu posoudil důkazy, tím, že jej vyzývá k tomu, aby konstatoval, že Tribunál „nemohl [...] převzít“, aniž by se dopustil „stejného pochybení“ jako Komise, posouzení skutkových okolností týkajících se neexistence důkazu o existenci koluze mezi podniky uvedenými ve stížnosti navrhovatele, což vedlo Komisi zejména k přijetí sporného rozhodnutí.
- 27 Taková argumentace je přitom nepřijatelná. Podle ustálené judikatury je totiž jedině Tribunál příslušný zjistit skutkový stav, kromě případu, kdy věcná nesprávnost jeho zjištění vyplývá z písemností ve spise, které mu byly předloženy, a posoudit předložené důkazy. Zjištění tohoto skutkového stavu a posouzení těchto důkazů, s výhradou případu jejich zkreslení, tedy nepředstavují právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora (rozsudky ze dne 20. září 2018, *Agria Polska a další v. Komise*, C-373/17 P, EU:C:2018:756, bod 32, jakož i ze dne 30. června 2022, *Fakro v. Komise*, C-149/21 P, nezveřejněný, EU:C:2022:517, bod 45), jelikož Soudní dvůr není v rámci kasačního opravného prostředku příslušný k provedení nového přezkumu skutkového stavu a důkazů.
- 28 Navíc skutečnost, že navrhovatel před Tribunálem „vznesl“ žalobní důvod vycházející ze zjevně nesprávného posouzení, nemůže zjevně postačovat k podložení jeho výtky, podle které se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že v bodě 37 napadeného usnesení konstatoval, že navrhovatel „neprokázal“, že závěr, ke kterému Komise dospěla ve sporném rozhodnutí, vychází ze zjevně nesprávného posouzení.
- 29 Zadruhé, pokud jde o argument navrhovatele týkající se bodu 38 napadeného usnesení, je třeba zaprvé připomenout, pokud jde o údajné porušení povinnosti uvést odůvodnění Tribunálem, že tuto povinnost, která je podstatnou formální náležitostí, je třeba odlišit od opodstatněnosti odůvodnění, které spadá do legality sporného aktu z meritorního hlediska (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 30. listopadu 2016, *Komise v. Francie a Orange*, C-486/15 P, EU:C:2016:912, bod 79, jakož i ze dne 30. června 2022, *Fakro v. Komise*, C-149/21 P, nezveřejněný, EU:C:2022:517, bod 180).
- 30 Výtka vznesená navrhovatelem, podle níž je odůvodnění uvedené Tribunálem v bodě 38 napadeného usnesení „bezpředmětné“, se netýká neexistence nebo nedostatku odůvodnění, ale vhodnosti nebo opodstatněnosti tohoto odůvodnění.
- 31 Zadruhé, pokud jde o výtku navrhovatele směřující proti opodstatněnosti posouzení, které je uvedeno v tomto bodě napadeného usnesení, je třeba konstatovat, že vychází z nesprávného výkladu tohoto usnesení.

- 32 Je pravda, že Tribunál v bodě 38 uvedeného usnesení konstatoval, že navrhovatel neprokázal, že by velmi vysoký počet tvrzených porušovatelů, za předpokladu, že by byl prokázán, zpochybnil posouzení Komise, pokud jde o neexistenci dostatečného zájmu Unie na pokračování v přezkumu jím uváděných skutečností. Z bodů 36 a 37 téhož usnesení, ve vztahu k nimž navrhovatel neprokázal, že jsou stíženy nesprávným právním posouzením, však vyplývá, že Tribunál k potvrzení tohoto posouzení Komise nevycházel z počtu porušovatelů, ale ze skutečnosti, že jednání namítaná navrhovatelem vyplývají z práva duševního vlastnictví, a nikoliv z práva hospodářské soutěže.
- 33 Navíc argumentace navrhovatele v tomto ohledu neprokazuje žádné zkreslení důkazů a musí být odmítnuta.
- 34 První důvod kasačního opravného prostředku tedy musí být zčásti odmítnut jako nepřípustný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu v podstatě ze zkreslení důkazů týkajících se tvrzeného rozdělení trhů

– Argumentace účastníků řízení

- 35 V rámci druhého důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že se Tribunál v bodě 41 napadeného usnesení dopustil nesprávného skutkového zjištění, když uvedl, že navrhovatel nevznesl argumenty týkající se rozdělení trhů v průběhu správního řízení. Navrhovatel přitom tvrdí, že dopisem ze dne 15. května 2018 skutečně uplatnil existenci takového rozdělení trhu v průběhu tohoto řízení, jehož cílem bylo doplnit obě již podané stížnosti. Tribunál tento dopis nezmínil, přestože byl tento dopis rovněž přiložen k žalobě v prvním stupni. Posouzení, ze strany Tribunálu, důkazů, které mu byly předloženy, je tedy nesprávné, neboť Tribunál opomněl zjistit skutečný obsah jednoho z těchto důkazů, čímž se dopustil jejich zkreslení a porušil povinnost uvést odůvodnění. Tribunál tudíž v bodě 42 napadeného usnesení nesprávně rozhodl, že Komisi nelze vytýkat, že tento dopis nezohlednila při přijímání sporného rozhodnutí.
- 36 Komise odpovídá, že tento důvod kasačního opravného prostředku musí být odmítnut jako nepřípustný nebo zamítnut jako zjevně neopodstatněný.

– Závěry Soudního dvora

- 37 Je třeba připomenout, že v rámci prvního žalobního důvodu žaloby na neplatnost navrhovatel tvrdil, že provozovatelé poštovních služeb si rozdělili dotčený trh tím, že si zvolili nabízet patentované technologie nikoli na přepážce, tedy veřejnosti, ale pouze e-obchodníkům.
- 38 Tribunál tuto argumentaci v bodech 41 a 42 napadeného usnesení odmítl následovně:

„41 [...] je třeba poznamenat, že z dopisů žalobce ze dne 4. října 2017 a ze dne 14. září 2019, jakož i z bodů 12 a 24 odůvodnění [sporného] rozhodnutí vyplývá, že argumenty žalobce týkající se rozdělení trhů nebyly ve správním řízení vzneseny.

42 Proto v souladu s judikaturou připomenutou v bodě 34 [napadeného usnesení] nelze Komisi vytýkat, že tyto argumenty ve [sporném] rozhodnutí neanalyzovala.“

- 39 Jak vyplývá z judikatury připomenuté v bodě 27 tohoto rozsudku, zjištění skutkového stavu a posouzení důkazů provedené Tribunálem nepředstavují, s výhradou případu jejich zkreslení, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora ve fázi kasačního opravného prostředku.
- 40 I když v projednávaném případě navrhovatel formálně odkazuje na porušení povinnosti uvést odůvodnění, jakož i na zkreslení nebo věcnou nesprávnost zjištění učiněných Tribunálem v bodě 41 napadeného usnesení, jeho argumentace patrně směřuje, jak vyplývá z bodu 35 tohoto rozsudku, pouze ke konstatování zkreslení důkazů. Nicméně rozvinutí této argumentace ve skutečnosti směřuje ve fázi kasačního opravného prostředku k uplatnění posouzení „skutečného obsahu“ dopisu ze dne 15. května 2018 a k dosažení přezkumu jeho důkazní hodnoty ve vztahu k důkazům zkoumaným Tribunálem a uvedeným v témže bodě napadeného usnesení.
- 41 Podle ustálené judikatury Soudního dvora přitom takové zkreslení musí zjevně vyplývat z písemností ve spise, aniž by bylo nutné provést nové posouzení skutkového stavu a důkazů (rozsudek ze dne 6. listopadu 2018, *Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise*, *Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori* a *Komise v. Ferracci*, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 86, jakož i citovaná judikatura), čemuž tak v projednávaném případě není.
- 42 Druhý důvod kasačního opravného prostředku musí tedy být odmítnut jako nepřijatelný.

Ke třetímu důvodu, vycházejícímu v podstatě z nesprávného právního posouzení a z porušení povinnosti uvést odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci argumentů navrhovatele vztahujících se k standardizačním dohodám

– *Argumentace účastníků řízení*

- 43 V rámci třetího důvodu kasačního opravného prostředku navrhovatel tvrdí, že se Tribunál tím, že v bodech 87 a 88 napadeného usnesení zamítl čtvrtý a pátý žalobní důvod jeho žaloby na neplatnost z důvodu, že po něm navrhovatel v podstatě požadoval, aby konstatoval porušení pravidel hospodářské soutěže, aniž uvedl jakýkoli argument směřující k prokázání, že sporné rozhodnutí je stíženo nesprávným právním posouzením, zjevně nesprávným posouzením skutkového stavu nebo zneužitím pravomoci, dopustil nesprávného právního posouzení při konstatování obsahu důkazu.
- 44 Navrhovatel nejprve tvrdí, že na rozdíl od toho, co rozhodl Tribunál, nepožadoval na něm, aby přímo konstatoval porušení článku 101 SFEU. Navrhovatel naopak prokázal, že kdyby Komise správně posoudila hodnotu skutečností, které jí byly předloženy ve správním řízení, musela by konstatovat koluzi mezi podniky, jichž se stížnost týkala, a tudíž porušení článku 101 SFEU. V tomto ohledu navrhovatel připomíná, že čtvrtý a pátý žalobní důvod jeho žaloby na neplatnost představují „pouze rozvinutí a upřesnění skutečností, již předložených ve správním řízení“.
- 45 Dále navrhovatel tvrdí, že Tribunál tím, že v bodě 83 napadeného usnesení uvedl, že navrhovatel čtvrtým a pátým důvodem „rozdělí svou teorii protisoutěžní povahy standardizační dohody [Global Standards 1] a chování jejích členů, aniž vnáší jakýkoli argument týkající se konkrétně [sporného] rozhodnutí“, porušil povinnost odůvodnit svá rozhodnutí. Z celé jeho argumentace

před Tribunálem, zejména z nadpisu jeho čtvrtého důvodu, však vyplývá, že se navrhovatel snažil prokázat, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení tím, že nekonstatovala, že byl diskriminován v přístupu k postupům tvorby norem, jakož i k výsledkům a zápisům z těchto postupů.

- 46 Konečně, pokud jde o zamítnutí pátého žalobního důvodu, navrhovatel tvrdí, že se Tribunál tím, že měl za to, že Komise byla oprávněna přijmout sporné rozhodnutí poté, co přezkoumala důkazy předložené navrhovatelem, dopustil rovněž nesprávného právního posouzení a porušil povinnost odůvodnit svá rozhodnutí. Uvádí, že v rámci tohoto pátého žalobního důvodu pouze uvedl skutečnosti, které měly Komisi umožnit provést posouzení uvedené v bodě 42 odůvodnění sporného rozhodnutí za účelem určení, zda se na dotčenou dohodu vztahuje čl. 101 odst. 1 SFEU, a pokud ano, zda byly splněny podmínky čl. 101 odst. 3 SFEU. Dodává, že v tomto žalobním důvodu provedl podrobné posouzení podmínek použití článku 101 SFEU na standardizační dohody, aby prokázal, že Komise nemohla její stížnost zamítnout.
- 47 Komise tvrdí, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být zamítnut jako nepodstatný.

– *Závěry Soudního dvora*

- 48 Především je třeba připomenout, že čtvrtý a pátý žalobní důvod jeho žaloby na neplatnost vycházely z nesprávného právního posouzení vyplývajícího ze skutečnosti, že Komise neměla za to, že existuje diskriminace v přístupu k postupům tvorby norem a k výsledkům a zprávám z těchto postupů, respektive z nesprávného právního posouzení vyplývajícího ze skutečnosti, že Komise neměla za to, že byl porušen článek 101 SFEU.
- 49 Konkrétně navrhovatel tvrdil, že mu bylo zabráněno v přístupu k standardizačnímu procesu, zvláště u standardizační organizace Global Standards 1 (dále jen „GS 1“), a že tvrzení porušovatelé porušili povinnosti vyplývající z pokynů k dohodám o horizontální spolupráci a odmítli mu přístup k výsledku standardizačního procesu normalizace na trhu distribuce a sledování balíkových zásilek v Unii, což je neslučitelné s čl. 101 odst. 1 SFEU.
- 50 Tribunál tuto argumentaci v bodech 83 až 87 napadeného usnesení odmítl následovně:
- „83 Čtvrtým a pátým důvodem žalobce rozvíjí svou teorii protisoutěžní povahy standardizační dohody GS1 a chování jejích členů, aniž by vznáší jakýkoli argument týkající se konkrétně [sporného] rozhodnutí.
- 84 Mimoto jsou argumenty žalobce z velké části nové ve srovnání s argumenty předloženými během správního řízení v dopise ze dne 14. září 2019, na které Komise odpověděla v bodě 38 a následujících odůvodnění [sporného] rozhodnutí. Komise dospěla v bodech 40 a 43 odůvodnění [sporného] rozhodnutí k závěru, že na jedné straně ‚[poskytnuté] informace jí nedovolují vyvodit nebo dokonce podložit důvodná podezření ohledně koluze mezi [dotčenými] podniky‘, a na druhé straně že ‚i kdyby se ukázalo, že pravidla fungování GS 1 představují standardizační dohodu, která by mohla vytvořit tržní sílu, a že nesplňují podmínky popsané v bodech 270 až 286 pokynů [k dohodám o horizontální spolupráci], [žalobce] neuvádí, v čem by pravidla fungování způsobila omezení hospodářské soutěže‘.

- 85 Je třeba připomenout, že podle judikatury soudní přezkum rozhodnutí o zamítnutí stížnosti nesmí vést Tribunál k tomu, aby svým posouzením unijního zájmu nahradil posouzení Komise, ale směřuje k ověření, že sporné rozhodnutí není založeno na věcně nesprávných skutkových zjištěních a že není stíženo nesprávným právním posouzením ani zjevně nesprávným posouzením skutkového stavu nebo zneužitím pravomoci (viz rozsudek ze dne 11. ledna 2017, *Topps Europe v. Komise*, T-699/14, nezveřejněný, EU:T:2017:2, bod 66 a citovaná judikatura).
- 86 V projednávané věci, jak Komise správně uvedla, nepřísluší [...] Tribunálu přímo zkoumat otázku, zda jsou standardizační dohoda GS1 a chování jejích členů protisoutěžní, ale určit, zda stanovisko uvedené v bodě 38 a následujících odůvodnění [sporného] rozhodnutí v odpověď na argumenty předložené žalobcem v průběhu správního řízení je stíženo nesprávným právním posouzením, zjevně nesprávným posouzením skutkového stavu nebo zneužitím pravomoci.
- 87 V rámci čtvrtého a pátého žalobního důvodu přitom žalobce v podstatě navrhuje, aby Tribunál konstatoval porušení pravidel hospodářské soutěže, aniž uvedl jakýkoli argument směřující k prokázání, že [sporné] rozhodnutí je stíženo nesprávným právním posouzením, zjevně nesprávným posouzením skutkového stavu nebo zneužitím pravomoci.“
- 51 Třetím důvodem kasačního opravného prostředku navrhovatel v podstatě tvrdí, že se Tribunál ve svých úvahách dopustil nesprávného právního posouzení a nesplnil povinnost uvést odůvodnění, pokud jde o kvalifikaci argumentů navrhovatele vztahujících se k standardizačním dohodám.
- 52 Tuto argumentaci je nutno odmítnout.
- 53 Nejprve je totiž třeba konstatovat, že navrhovatel neoznačuje žádné nesprávné právní posouzení, jímž by byly stíženy body 83, 87 a 88 napadeného usnesení, ale omezuje se na zopakování vyličení skutkových okolností, které měly vést Tribunál ke konstatování existence koluze mezi podniky uvedenými ve stížnosti navrhovatele. V souladu s judikaturou citovanou v bodě 27 tohoto rozsudku přitom stačí připomenout, že v rámci kasačního opravného prostředku Soudní dvůr nemůže, aniž je vznesena otázka zkreslení skutkového stavu, přezkoumávat posouzení skutkového stavu a důkazů provedené Tribunálem, ani *a fortiori* provést nové posouzení skutkových okolností a důkazů.
- 54 Dále je třeba poznamenat, že navrhovatel v kasačním opravném prostředku připouští, že v odpovědi na bod 42 sporného rozhodnutí rozvinul argumentaci k úplnému posouzení podmínek použití článku 101 SFEU na standardizační dohody, aby prokázal, že Komise jeho stížnost neprávem zamítla. V důsledku toho měl Tribunál v bodě 84 napadeného usnesení právem za to, že argumenty navrhovatele byly z velké části nové ve srovnání s argumenty předloženými během správního řízení.
- 55 Z toho vyplývá, že Tribunál mohl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, v bodech 83, 87 a 88 napadeného usnesení rozhodnout, že jej navrhovatel čtvrtým a pátým důvodem vyzval k tomu, aby konstatoval porušení pravidel hospodářské soutěže, aniž uplatnil jakýkoli argument směřující k prokázání, že sporné rozhodnutí bylo stíženo zjevně nesprávným posouzením nebo nesprávným právním posouzením skutkového stavu, a tyto žalobní důvody zamítnout.

- 56 Konečně, pokud jde o porušení povinnosti uvést odůvodnění tvrzené navrhovatelem, toto porušení musí být vyloučeno. Vzhledem k tomu, že Tribunál v bodech 84 až 87 napadeného usnesení uvedl důvody, proč zamítl čtvrtý a pátý žalobní důvod navrhovatele, totožnost mezi těmito důvody a argumentací Komise nemá vliv na posouzení dodržení této povinnosti.
- 57 Z toho vyplývá, že třetí důvod kasačního opravného prostředku musí být zčásti odmítnut jako nepřijatelný a zčásti zamítnut jako neopodstatněný.
- 58 Vzhledem k tomu, že žádnému ze tří důvodů projednávaného kasačního opravného prostředku nebylo vyhověno, je třeba kasační opravný prostředek zamítnout v plném rozsahu.

K nákladům řízení

- 59 Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Článek 138 odst. 1 téhož jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, stanoví, že účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, se uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 60 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a navrhovatel neměl ve věci úspěch, je třeba mu uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Komisí.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Frédéric Jouvin ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.

Podpisy.